

Č.j.: VS-1155/53/2-1999

Praha dne 12.02.2013

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal **občanství, trvale bytem** ..., **bez státního**

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje**.

Odůvodnění

(dále jen „žadatel“) podal žádost o udělení státního občanství České republiky prostřednictvím Úřadu městské části Praha 18 dne 9.05.2012. Žadateli byl povolen trvalý pobyt v České republice dne 4.08.1995. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jeho žádosti dne 28.06.2012. 17,5

Usnesením ze dne 5.09.2012, jímž bylo řízení o předmětné žádosti přerušeno společně s žadatelovým předvoláním na Ministerstvo vnitra na den 16.10.2012 za účelem jejího projednání, byl jmenovaný v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) informován o tom, že Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) zahájilo dne 28.06.2012 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon“), správní řízení ve věci jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“). Žadatel byl poučen, že podle § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení a vyjádřit v řízení své stanovisko, resp. vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to až do jeho vydání. Usnesení obsahovalo rovněž poučení, že podle § 33 správního řádu si žadatel může pro uvedené řízení ustanovit zmocněnce. Žadatel pak byl uvedeným usnesením požádán, aby s sebou na Ministerstvo vnitra přinesl konkrétní doklady.

Dne 16.10.2012 se žadatel telefonicky omluvil, že se na MV nemůže dostavit z důvodů, které telefonicky nelze sdělit. Krátce poté se na Ministerstvo vnitra dostavil člověk, který se odmítl identifikovat s tím, že vystupoval jako žadatelův zástupce a

požadoval, aby byl okamžitě dohodnut nový termín projednání žádosti. Byla mu sdělena e-mailová adresa, jejímž prostřednictvím se žadatel s Ministerstvem vnitra může kontaktovat.

Dne 23.10.2012 Ministerstvo vnitra obdrželo dopis žadatele, ve kterém svou neúčast zdůvodnil zdravotní indispozicí způsobenou nervovým vypětím z očekávaného projednání předmětné žádosti, k čemuž doložil kopii rozhodnutí lékaře o jeho dočasné pracovní neschopnosti.

Dne 14.11.2012 Ministerstvo vnitra vydalo nové usnesení o přerušení řízení, jímž žadatele předvolalo na den 4.12.2012.

Stanoveného dne se žadatel na Ministerstvo vnitra dostavil v doprovodu [redacted] kterého zplnomocnil jako svého zástupce, a to jen pro zastupování při ustním jednání na MV dne 4.12.2012. Při tomto jednání rozhodující orgán žadatele vyzval k předložení doplňujících dokladů, což žadatel svým podáním doručeným Ministerstvu vnitra dne 11.12.2012 učinil. Z dříve či později do spisu vložených dokladů, z pořízeného protokolu z projednání žádosti s žadatelem dne 4.12.2012, jakož i ze spisů k dříve podaným žádostem, rozhodující orgán zjistil následující skutečnosti, které vedly k vydání tohoto rozhodnutí.

Žadatel, který je držitelem cizineckého pasu [redacted] platného od 9.09.2010 do 9.09.2020 a má povolení k trvalému pobytu [redacted] s platností do 22.01.2017, podal již třetí žádost o udělení státní občanství ČR. O první žádosti bylo pravomocně rozhodnuto dne 8.06.2000. Vedle nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona Ministerstvo vnitra tehdy zaznamenalo, že žadatel předložil padělek dokladu o pozbytí státního občanství Arménie a nesplnil tak ani podmínku dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona. Druhá žádost byla zamítnuta rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 1.03.2006. MV tehdy konstatovalo enormní dluh na zdravotním pojištění a penalizaci z toho plynoucí, jakož i vysoký nedoplatek na sociálním pojištění, který pak žadatel formou splátek uhradil teprve dne 12.07.2007. Žadatel tak tehdy nesplnil podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Žadatel v rámci druhé žádosti o státní občanství připojil potvrzení Zastupitelského úřadu Arménské republiky ve Vídni ze dne 10.05.2000 opatřené superlegalizační doložkou Ministerstva zahraničních věcí ČR. Z dokumentu plyne, že byl žadatel propuštěn z arménského státního svazku. Tento doklad si žadatel obstaral, aniž mu byl vydán příslib udělení státního občanství České republiky. Z vlastního svobodného rozhodnutí se tím stal osobou bez státního občanství – apatridou.

Žadatel, který do ČR přicestoval v roce 1992, se v listopadu roku 1994 rozvedl se svou arménskou manželkou, se kterou měl dvě dcery. Bývalá manželka a obě dcery v současné době žijí ve Francii. Počátkem června roku 1995 uzavřel manželství s o 11 let starší státní občankou České republiky, na základě čehož mu byl dne 4.08.1995 povolen trvalý pobyt. Rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech, jenž nabylo právní moci dne 17.12.2003, bylo toto manželství rozvedeno, když z odůvodnění rozsudku mj. plyne, že od roku 1998 manželé spolu nežijí, společně nehospodaří. Žadatel v současné době žije ve vztahu druh-družka s [redacted] jež nemá státní občanství České republiky, s níž má syna [redacted] Ten je žákem první třídy Základní školy ná... e 1. Ohledně zdrojů příjmů žadatel sdělil, že tyto plynou z podnikatelské činnosti společnosti [redacted] s.r.o.,

kteřá se zabývá výrobou a prodejem dětských hraček. Z výpisu z obchodního rejstříku plyne, že jde o ruskojazyčnou firmu, kde je žadatel společníkem a jejími jednateli a dalšími společníky jsou příbuzní jeho družky s adresami v Ruské federaci. Rozhodující orgán tak konstatoval, že žadatel svými osobními i pracovními vazbami, i přes dlouhá léta pobytu v České republice, není do českého prostředí dostatečně integrován. Žadatel je majitelem bytové jednotky na adrese trvalého pobytu, a to společně s garážovým stáním, za něž dohromady uhradí společnosti r.o. částku ve výši téměř tři miliony Kč. Smlouva na byt byla uzavřena v listopadu 2005, smlouva na garážová stání v březnu roku 2006. Žadatel si na pořízení těchto nemovitostí vzal hypoteční úvěr u Komerční banky, a.s.

Pokud jde o stanoviska státních orgánů, Úřad městské části Praha 18 (dále jen „ÚMČ“) uvedl, že za předpokladu, že žadatel splní všechny podmínky pro udělení státního občanství ČR, doporučuje žádost ke kladnému vyřízení. Odbor cizinecké policie Praha (dále jen „OCP“) sdělil, že z hlediska dodržování pobytového režimu není námitek k udělení občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra poté zkoumalo, zda žadatel splňuje podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona, z něhož plyne, že státní občanství České republiky lze udělit fyzické osobě, která splňuje podmínky v něm obsažené. Dále vymezuje případně zákonné důvody pro jejich prominutí zakotvené v § 11 zákona.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona se požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Žadateli byl povolen trvalý pobyt dne 4.08.1995. O státní občanství požádal dne 9.05.2012, tj. jednoznačně po více než pěti letech. Z předchozích i současného spisu neplyne, že by se po povolení trvalého pobytu převážně zdržoval mimo území České republiky. Podmínku plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona tak splňuje.

Jak bylo výše uvedeno, žadatel z vlastní vůle pozbyl dosavadní státní občanství a splňuje tak i podmínku dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) citovaného zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen dne 29.06.2012, plyne, že žadatel v něm nemá žádný záznam a rozhodující orgán proto konstatoval, že i tuto podmínku splňuje.

Pokud jde o podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona, ze záznamu o pohovoru ze dne 9.05.2012 vyplynulo, že žadatel znalost českého jazyka před ÚMČ v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb., v platném znění, prokázal a tuto podmínku tak rovněž splňuje.

Ministerstvo vnitra se dále zabývalo otázkou, zda žadatel plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, tedy podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Již výše bylo zmíněno ve stanovisku OCP, že z hlediska dodržování pobytového

režimu není námitek k udělení státního občanství. Ke zdravotnímu pojištění bylo zjištěno, že žadatel byl pojištěncem VZP od 1.01.1997 do 31.03.2008. Následně se stal pojištěncem Zdravotní pojišťovny MV. U ní má pojištění v pořádku. VZP mu vystavila potvrzení, že ke dni 2.10.2012 nemá žádné finanční závazky na pojistném a penále. Jak výše uvedeno, minulé zamítavé rozhodnutí nabylo právní moci dne 1.03.2006. Toho dne ještě vykazoval žadatelův dluh měsíčních záloh částku ve výši 13 190,- Kč za rok 2005. Dne 26.01.2006 bylo žadateli prominuto penále za rok 2006 ve výši 36 408,- Kč. Žadateli však z doby minulé žádosti zůstával dluh placení záloh sociálního zabezpečení vůči OSSZ Nymburk ve výši 37 364,- Kč, který hradil formou splátek ještě po nabytí právní moci předchozího zamítavého rozhodnutí, když poslední splátku uhradil teprve dne 12.07.2007.

Z potvrzení Finančního úřadu pro Prahu 9 vyplynula neexistence daňových nedoplatků žadatele vůči územním finančním orgánům České republiky ke dni 24.04.2012. Žadatel však při podání žádosti o státní občanství neuvedl, že vedle aktivit ve firmě *...* r.o. je registrován i ve společnosti *...* s r.o., s arménským kapitálem, jíž je zapsaným společníkem od února 1995 a byl i jejím jednatelem do 21.09.2010. Žadatel k této firmě uvedl, že byl kdysi požádán svou první manželkou, aby pomohl jejímu známému se založením dané společnosti s tím, že firma nikdy žádnou činnost nevyvíjela a nemá žádné kontakty na její statutární orgány. Vedle skutečnosti, že žadatel byl vymazán jako její jednatel teprve dne 21.09.2010, přičemž jeho pozice společníka byla zachována, jej z nevěrohodnosti jeho vysvětlení usvědčuje i skutečnost, že firma ke dni 4. 10. 2010 upravila předmět své činnosti, z čehož plyne, že je aktivní. Navíc adresy společníků firmy jsou již v ČR, takže pro žadatele není problém, tyto společníky kontaktovat. Kromě toho nelze tvrdit, že společnost nevyvíjí žádnou činnost, nemá-li vypovídající osoba žádný kontakt na její statutární orgány. Žadatel byl rovněž konfrontován se skutečností, že od roku 1993 byl registrován jako fyzická osoba podnikající dle živnostenského zákona nezapsaná v obchodní rejstříku pod obchodní firmou *...*

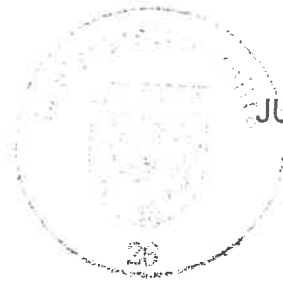
... t, jejíž poslední živnost zanikla dne 23.03.2010. K tomu předložil kopii tzv. čestného prohlášení podaného na Finančním úřadě pro Prahu 9, ve kterém prohlašuje, že od 1.01.2009 do 1.06.2009 měl přerušené provozování živnosti a v období od 2.06.2009 do 31.12.2009 neměl žádný příjem podléhající dani z příjmu. K tomu je třeba namítnout, že žadatel byl v žádosti o přerušování řízení mimo jiné požádán o předložení svých daňových přiznání z příjmů fyzických osob za léta 2007-2011. Žadatel by tak býval měl předložit daňová přiznání za léta 2007- 2008, což neučinil. Nelze tak vyjasnit žadatelovy skutečné příjmy z těchto dvou podnikatelských subjektů, které žadatel při podání žádosti neuvedl. Tím se mu nepodařilo prokázat, že si plní povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu upravujícího daně, odvody a poplatky a prokázat, že splňuje podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona.

Nesplnění této podmínky lze prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona jen v případech hodných zvláštního zřetele. K tomu je ovšem třeba připomenout, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona, čemuž však vzhledem k netransparentnosti žadatelových příjmů tak není. Nedostal tak požadavku Ministerstva vnitra ve smyslu rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 16.06.2005 (spis zn. 8 Ca 80/2005), dle něhož u každé osoby ucházející se o udělení SO ČR lze právem požadovat, aby její chování bylo zcela transparentní a prosté všech pochybností, a to i v otázce získávání finančních prostředků. Žadatel při podání první žádosti o státní

občanství předložil padělaný dokument. V roce 1999 byl pravomocně odsouzen pro trestný čin krádeže. Musí proto počítat s tím, že Česká republika – zde zastoupená Ministerstvem vnitra – bude v jeho případě s obzvláštní citlivostí posuzovat transparentnost jeho chování, zda jeho vztah k této zemi je do té míry prost všech pochybností, že udělení státního občanství je jeho přirozeným vyústěním. Rozhodující orgán proto neshledal naplnění důvodů hodných zvláštního zřetele pro prominutí podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem rozhodlo Ministerstvo vnitra o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Kateřina Guluškinová
vedoucí oddělení

